

Helene (17):
*– Fint å være leder
på konfirmantleir*

250 år siden Hauge ble født

REDAKTØRENS HJØRNE

Det burde ha vært en statue av Hans Nielsen Hauge utenfor Stortinget! Det er Edvard Hoem som mener dette. Hauge skapte en kristen, norsk folkebevegelse i en tid da kirke og samfunn var styrt av embedsmenn som i stor grad kom fra Danmark. Med Hauge ble den norske bondestand myndiggjort. Hauge var en næringslivsgründer som fortsatt inspirerer. Bedehusbevegelsen har vært med å forvalte arven fra Hauge. Få mennesker har betydd mer for vårt land enn han.

Jens Dale

Vær ikke bekymret

Gled dere alltid i Herren! Igjen vil jeg si: Gled dere! La alle mennesker få merke at dere er vennlige. Herren er nær. Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham med takk. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus.

Fra Filipperbrevet kapittel 4

Blomstergudstjeneste for barnehagene

I starten av juni ble barnehagene i Gjøvik invitert til blomstergudstjenester ved Engehaugen og Hunn kirke, samt i Biri/Snerthingdal. Dette er en feiring av pinse som Kirkens fødselsdag, for vår del for 26. året på rad. Her er prosesjon og musikk, blomsterkors og flagg, bibelfortelling, skuespill og mere til. Bildet er tatt ved Engehaugen kirke.

Ås kirke er 100 år

«100-åringen med middelaldersjel» er uttrykket Gunnar Finstad bruker om den hvite murkirken på Vestre Toten. Han var prest der fra 2008 til 2017. Den første kirken på Bøverbru ble reist allerede på 1200-tallet. Dagens kirke er den fjerde i rekken. Altertavle og prekestol er fra 1600-tallet og har blitt berget da tidligere kirke brant. Arkitekt Henry Bertram Bucher ga dagens kirke et lyst og åpent kirkerom preget av kraftige søyler, rundbuer og tønnehvelv over alterpartiet. Kirken har 500 sitteplasser. I anledning kirkejubileet har Gunnar Finstad skrevet bok om Ås kirke. Den selges på menighetskontoret på Reinsvoll og i Ås kirke.

(Tekst og foto Jens Dale)

Be og hør

Menighetsblad for Vardal, Bråstad, Hunn, Gjøvik og Engehaugen menigheter

Nettutgave: www.kirken.no/gjovik (Digitalt arkiv av alle «Be og hør»-utgaver fra 2019)

Ansvarlig redaktør: Jens Dale

Redaksjonen: Ole Jacob Nyhus, Steinar Dalby, Eiliv Revling Holm, Roger Brevik, Jens Reidar Antonsen, Hilde Kristin Jarlvang, Tom Torkehagen.

Styreleder: Dag Landmark

Distribusjonssjef: Knut Lund

Layout: Jens Dale og Johannes Nag

Trykk: Grafisk Byrå AS

Distribusjon: Frivillige

Opplag: 12500 eks. Fire utgivelser i året

Giro: 2050 02 93692

Deadline 2021 (utg.dato i parentes): 15.11 (6.12)

Gjøvik kirkekontor 08.00 – 15.30

Hjemmeside: www.kirken.no/gjovik

Epostadresse: post.gjovik@kirken.no

Epostadresse til prosten i Toten: prosten.toten@kirken.no

Sentralbord: 45876201

Post- og besøksadresse: Strandgata 13 A, 2815 Gjøvik

Kontoret betjener: Vardal, Bråstad, Hunn, Gjøvik, Engehaugen, Biri og Snerthingdal menigheter, Gjøvik kirkelige fellesråd og prosten i Toten

Gjøvik krematorium/kirketjenere: 458 76 228

Diakonihuset Gjøvik:

i Engehaugen kirke, Gjennomfaret 2

Trosopplæringen

Hjemmeside: www.kirkenmin.no

Adresse: Ynglingen, Svoldersgate 2, 2821 Gjøvik

Gjøvik kirkelige fellesråd

Leder i fellesrådet: Dag Landmark, 414 75 900

Kirkeverge: Line Langseth Bakkum, lb772@kirken.no, Tlf. 907 97 188

Sentralbord: Karianne Fangan

Økonomikonsulent/rådgiver: Arnhild Kløvrud

Saksbehandlere: Engehaugen: Hege Breang, Gjøvik: Line Langseth Bakkum, Hunn: Geir Skaug, Vardal og Bråstad: Hilde Bakkeng

Kirketjenere: Henvendelse kirkekontoret

Menighetsrådenes ledere: Gjøvik: Kirsten Aarflot 958 64 634, Engehaugen: Solfrid Drogseth Høie, 980 40 301, Hunn: Torunn Antonsen Berge, 980 61 249, Vardal: Marianne Nordahl-Pedersen, 901 00 257, Bråstad: Marianne Mølmen, 958 91 575

Forside: Helene Bergum Libakken i aksjon som programleder på årets konfirmanleir. Foto: Håkon Skundberg

Sokneprest i Vardal og Bråstad
Roger Brevik
rb932@kirken.no, tlf. 905 55 471

Sokneprest i Hunn
Jens Dale
jd374@kirken.no, tlf. 938 63 116

Sokneprest i Gjøvik
Ole Jacob Nyhus
on888@kirken.no, tlf. 928 10 807

Sokneprest i Engehaugen
Jens Reidar Antonsen
Ja243@kirken.no, tlf. 472 37 755

Prost i Toten
Stein Ovesen
sob632@kirken.no, tlf. 941 89 209

Kirkeverge i Gjøvik
Line Langseth Bakkum
lb772@kirken.no, tlf. 907 97 188

Organist i Gjøvik
Paul Wilmot
pw886@kirken.no, tlf. 41491719

Organist i Hunn
Bram Janssens
aj638@kirken.no, tlf. 41316850

Organist i Vardal og Bråstad
Anders Byfuglien
ab396@kirken.no, tlf. 41475881

Organist i Engehaugen
Kolbjørn Sandnes
ks326@kirken.no, tlf. 92819231

Diakonmedarbeider/organist i Engehaugen
Christian Sporild
Cs928@kirken.no, tlf. 97662824

Diakon
Hilde Kristin Jarlvang
hj793@kirken.no, tlf. 916 96 338

Diakon
Kari Karsrud Korslien
kk896@kirken.no, tlf. 92297269

Leder for trosopplæringen
Karsten Torp
kt693@kirken.no, tlf. 950 65 812

Trosopplærer
Eiliv Revling Holm
eh779@kirken.no, tlf. 949 73 714

Trosopplærer/kateket
Hilde Engevoll
he839@kirken.no, tlf. 415 71 492

Samhold og fellesskap uttrykkes på en konkret måte av Agnes Karin Gulbrandsen Kolberg, Julie Andås, Marte Frydenlund, Mia Østvold Bondlid, Mille Christine Berget Bjørnerud, Martine Østvold Bondlid, Sarah Christine Svastuen, Erle Moe Ruud og Matilde Baade Larsen. Foto: Håkon Skundberg

Konfirmantleir 2021 - Glade dager på landet!

Tekst: Roger Brevik

Årets konfirmantleir ble arrangert på Tomb landbruksskole i Råde i Østfold.

På grunn av omstendighetene rundt koronapandemien reiste konfirmantene i to puljer den første uka i august. Fra mandag 2.8 til torsdag 5.8 var konfirmantene fra Gjøvik, Engehaugen og Biri menigheter på leir. Og så vekslet de med konfirmantene fra Vardal, Bråstad, Snertingdal og Hunn menigheter som var på leir fra torsdag 5.8 til søndag 8.8.

Undervisning ute

Tomb landbruksskole eies av Normisjonen. Det er god plass og vakre omgivelser. Det var heller ingen ulempe at været var godt, og at det bare kom noen få regndråper i løpet av uka. Mye av undervisningen og aktivitetene foregikk ute på det store skoleområdet. I gymsalen var det rigget til scene, hvor det ble kjørt show både morgen og kveld. Dagene ble avsluttet med korssamlinger i kirka, og siste kvelden ble det feiret nattverdsgudstjeneste.

God leirmat

Konfirmantene bodde på skolens internat på 2- eller 3-mannsrom. Maten ble effektivt servert i matsalen, av skolens rutinerne og blide kjøkkenpersonale. De tre måltidene om dagen var et fint samlingspunkt på leiren, og maten, den var god, var de fleste enige om.

Ungdomsledere

En konfirmantleir er et stort prosjekt, og det vil ikke vært mulig uten ungdomslederne i LUPY. De var på plass på Tomb allerede dagen før konfirmantene, og gjorde en kjempeinnsats sammen med de ansatte. Helene Bergum Libakken (17) fra Vardal var en av ungdomsledere. Hun har i to år vært med på lederopplæring på Ynglingen (LUPY). På Tomb sto hun på scenen og ledet programmet når det var show, og hun var gruppeleder med nær kontakt med «sine» konfirmanter.

Eiliv Revling Hold ønsker velkommen til Tomb. Foto: Roger Brevik

-Det har vært lærerikt og givende, sier Helene. Hun roser konfirmantene og synes at miljøet blant ungdomslederne også var kjempefint. Helen går på Gjøvik videregående skole og utdanner seg til frisør.

Leir har lenge vært en viktig del av konfirmantopplegget for kirken i Gjøvik, og etter koronavlusningen i fjor var det en stor glede at det i år var mulig å reise på leir.

Program fra scenen i Tomb aula. Foto: Roger Brevik

Aktiv sommerferie: Her er et glimt fra superuka som ble arrangert av KirkenMIN, Diakonihuset, Frelsesarmeen Gjøvik, Acta og Viken FHS første uka i sommerferien for barn i Gjøvik. 75 deltakere og 40 ledere hadde noen flott dager sammen med aktiviteter ute i Fredevika og inne på Gjøvik bedehus og i kirken.

Foto Bjørnar Nome.

Bjørnar Nome (47) ny trosopplærer

Bjørnar Nome er utdannet dataingeniør. Siden 17-årsalderen har han vært leder i kristent ungdomsarbeid, først på hjemstedet Nannestad, deretter Lambertseter. De fire siste åra var han i Acta (barne- og ungdomsarbeidet i Normisjonen). Bjørnar var med på konfirmantleiren på Tomb og vil nå få et stort ansvar for lederopplæring av unge i vår sammenheng (LUPY).

Supertorsdag

Fritidsaktiviteter for 4.-7.klassinger på Byscena Bedehuset starter torsdag 16.september.

Sommerslåtten

Gresset vokser fort om sommeren, og det kan være krevende å holde gravplassene kortklippet og velstelte. Da er det godt med gode sommervikarer. Martine Sebak Paulsen er 5. generasjon i sin slekt som er i sving med å holde det fint ved Vardal kirke. Hun forteller at det er en veldig fin sommerjobb, spesielt når været er godt. Men hun har ikke tid til lange pratene, og svinger fort den store klipperen elegant mellom rekkene av gravstøtter. (tekst og bilde: Roger Brevik)

I kjernen lå lesningen

Rekkevidden av den folkebevegelsen Hans Nielsen Hauge skapte har vi aldri tatt inn over oss.

Av Jan Evensen

Hauge var født i 1771. Fra 1796 og til det langvarige fengselsoppholdet som begynte i 1804, var Hauge ustanselig på reise for å forkynne det budskapet om omvendelse og nytt liv som han selv hadde opplevd - og som vakte slik mot-

Haugianere, malt av Adolph Tidemand. Nasjonalgalleriet.

Arven fra Hauge

Med Olav den hellige ble kirken etablert i Norge med kongen som øverste leder. Med Hauge oppsto en kristen, folkelig bevegelse, innenfor kirken. Denne bevegelsen var uavhengig av prester og kongemakt.

Av Jens Dale

Historikeren Karsten Alnes mener at det nettopp var disse to, Olav den hellige og Hans Nielsen Hauge, som mer enn noen andre mennesker har forandret Norge.

Da Hauge ble født utgjorde bøndene 90% av Norges snaut en million innbyggere. Det var ulovlig å reise innenlands uten pass. København var kongens by og danske embedsmenn styrte i stor grad kirke og samfunn i Norge.

Opplevde et kall

En vårdag i 1796 går bonden Hans Nielsen Hauge bak ploegen ute på jorden i Rolvsøy i Østfold. Han synger salmen «Jesus din søte forening å smake». Han forteller selv: «Plutselig ble mitt sinn så oppløftet til Gud at jeg ikke sanset meg, da Guds kjærlighet så overvettets besøkte

Indremisjonens musikklag før 1920: Foran f.v. Sofie Fredriksen, Ragna Korshavn, Severin Evensen, Thorvald Rønning, Agnethe Rønning og Emil Kvisgaard. Bak f.v. Fridgeir Nilsen, Jofred Nesje, P.O. Skjeslien, Martin Johannessen, Marthe Opsahl, Lina Børresen og Sofie Skjeslien. Foto privat/John Seim.

meg». Hauge opplevde et kall til å forkynne omvendelse, og gjennom den bevegelsen han skapte var han med på å gi den norske bonde selvrespekt som aldri før. Hauge fikk enorm betydning også som næringslivsgründer uten at vi kan gå inn på det her.

Selv om han ble forfulgt av prester og politiske myndigheter, oppfordret Hauge sine tilhengere til å være lojale mot statskirken. Legmannsbevegelsen han skapte ble en fornyende kraft innenfor kirken. I stor grad ble lyktes bevegelsen i å bygge ned klasseskille og mange kvinner sto også fram som lederskikkelser.

Fra husmøter til bedehus

Førstegenerasjon haugianere kom sammen på husmøter. Fra midten av 1800-tallet begynte man å bygge egne for-

samlingslokaler, bedehus. Fram mot vår tid har det blitt over 3600 bedehus, mer enn dobbelt så mange som antallet kirker. «Vennesamfunn» er ord som ble brukt om flokken som samlet seg på bedehuset. Her var tette bånd og en pietistisk kristendom preget av vekkelse, omvendelse og stort personlig alvor.

Misjonærer sendes ut

Gjennom legmannsbevegelsen bryter det fram et stort engasjement for misjon fra andre halvdel av 1800-tallet. Misjonsorganisasjonene organiserte sine foreninger i Norge og sendte misjonærer til Kina, Madagaskar, Kongo o.s.v. P.O. Bodding er Gjøviks store misjonær til Santalistan i India. Hans innsats for kirke, språk, historie og kultur blant santalene kan ikke overdrives. Fram til for en generasjon si-

stand hos den geistlige og verdslige øvrighet. En bondegutt skulle holde seg til sin jord og ikke vandre rundt som "løsgjenger", og holde oppbyggelse i strid med Konventikkelplakaten av 1741 som satte forbud mot religiøs møtevirksomhet uten geistlig samtykke..

Hauge på Gjøvik

Hauge var flere ganger i Vardal hos Marthe og Ole Gjøvik på Øvre Gjøvik gård. Marthe var blitt "vakt" hjemme på Elverum før hun ble gift, og hun og mannen holdt gjestfritt hus for haugianske lekpredikanter som besøkte bygda.

Det ikke alle vet er at da Hauge var 12 år gammel holdt han på å drukne. Under en båtutur falt han i elva, uten pust, uten blikk. Etterpå oppe på bredden, strakt ut på gresset, hadde faren hans vært helt sikker på at han var død. I den aller første selvbiografien sin - den lille "Løbebanen

" som han skrev 25 år gammel er ulykken med.

«Jeg tog da til å læse»

Det viktigste for bevegelsen var det som skjedde etterpå "Jeg tog da til å læse", skriver han. Samme år -1796 -begynte han virksomheten som forkynner i Tune. Det ble starten på en vekkelse som i løpet av de neste åtte årene skulle strekke seg over nesten hele landet, fra Tromsø i nord til Lister i sør, og gjaldt tusenvis av mennesker fra den norske almuen.

Gjennom husmøter, samtaler, omvandrende predikanter, brevskrivning, trykkerivirksomhet, handel og fabrikker bygde haugianerne opp en uformell og forbløffende effektiv organisasjon.

Katekismen

Forskningen har slitt med å finne sosiale og økonomiske fellestrekk hos de

tidlige haugianerne. Leser vi selvbiografiene, brevene og bøkene etter de vakte, er det ingen tvil om hva de delte - enten de var husmenn, bondekoner, håndverkere eller storbønder. De leste og de repeterte katekismen og andaktslitteratur. Faren til Hans Nielsen Hauge hadde lært sønnen "jevnlig å lese i Bibelen og sin Børnelærdom" for i alle aktive timer på dagen og kunne bruke det til å "synge Psalmer og sitere Bibeltekster."

For sin tid hadde haugianerne avgjørende betydning for det som skulle bli det moderne Norge og det norske kristenlivet.

Hauge ble fengslet en rekke ganger. I 1804 var det slutt på statens tålmodighet, men først i jula 1814 falt dommen om ulovlig forkynnelse. Både selve vekkelsen og Hauge tapte. Da Hauge ble løslatt hadde helsa hans blitt ødelagt av årene i arresten, noe som forkortet livet hans. Han døde i 1824.

den var Norge det land som sendte ut flest misjonærer, folketallet tatt i betraktning.

Indremisjon og predikanter

Bedehusfolket etablerte organisasjoner for indremisjon. Man hadde sine høvdinger som Hallesby og Hope og utallige predikanter ble sendt land og strand rundt. Det ble etablert kretskontorer med kretssekretærer og ungdomsarbeidere. De besøkte foreninger og lag, holdt møteserier og arrangerte leirer for barn og ungdom. Selv kom jeg til Gjøvik i 1984 som ansatt i den kristne skolelagsbevegelsen. Da var det kretskontor her for Det norske misjonsselskap, Norsk luthersk misjonssamband, Santalmisjonen, Indremisjonen, Blå kors, skolelaget og KFUK/KFUM. De kristne organisasjonene driver mange folkehøgskoler. Viken her i Gjøvik er et godt eksempel.

Bedehusene er preget av en mer uformell samværsform enn kirken med sin fastlagte liturgi. Man bruker Sangboken og slipper til musikklag og solister. Skansentrioen med Bjørg Dæhlen, Arne Larsen og Sverre Glimsdal holdt det gående i et kvart århundre med evangeliske sanger akkompagnert av trekkspill og gitar. Glimsdal var ikke snauere enn at han også inviterte bedehusfolket hjem på gården til kristelig stevne. Kona Sonja Glimsdal kunne traktere opptil 400 mennesker på en sommerdag på Amsrudstevnet.

Kristen litteratur

I sin tid trykte og spredte Hauge en

Indremisjonen arrangerte teltmøter ved Hovdetjern i 1965. Foto John Seim

kvart million bøker. Det var en spredning av folkelig, religiøs litteratur uten side-stykke i vårt land. Seinere har en stor flora av kristne blader og bøker fulgt bedehusfolket. Misjonærenes rapporter i blader eller ved hjemmebesøk handlet både om folk som ble kristne, skoler, sykehus og utviklingsprosjekter som skapte bedre kår.

Søndagsskolen var et ektefødt barn av bedehusbevegelsen. Da sørbyen i Gjøvik ble utbygd for 50 år siden måtte Karmel bedehus utvikle ikke mindre enn tre jule-trefester for at alle ungene skulle få være med.

Arven fra Hauge

Kirke og samfunn har endret seg mye siden Huges dager. Bedehusenes glansdager er over. Den kristne vekkelsesforkynnelsen lyder ikke lenger som før. Men det har sin betydning av mange prester og

andre ansatte i Den norske kirke har sin bakgrunn i bedehusbevegelsen. Kirkens trosopplæring har blitt styrket kraftig. Arbeidet har tatt nye former. Både kirke og samfunn står i takknemlighetgjeld til Hauge som viste at vanlige folk kunne få til store ting både i næringsliv og som kristne.

Skansentrioen med Bjørg Dæhlen, Arne Larsen og Sverre Glimsdal holdt det gående i et kvart århundre med evangeliske sanger akkompagnert av trekkspill og gitar.

Johannes Fjellseth foran det som var «hans bedehus». Selv om aktiviteten har gått ned, er det fortsatt mye som skjer på Skansen bedehus.

Hvor ble det av bedehusene?

Der jeg vokste opp, var det to steder folk kunne samles. Det ene var på skolen, det andre var på bedehuset.

Det eneste fritidstilbudet som holdt hus på skolen etter skoletid, var musikkorpsset, men også det hadde hatt sine første «barneår» på bedehuset. Det var det virkelige grendehuset i vårt hjørne av Vardal. Vi spurte aldri en kamerat: «Blir du med på kino eller trening?» Hos oss het det: «Skal du på bedehuset i kveld, hæl?»

På bedehuset ble det holdt mange forskjellige møter: oppbyggelige misjonsmøter med omreisende predikanter fra ulike organisasjoner, basarer til inntekt for drift og vedlikehold av bygningen, filmkvelder med blant andre storfilmen om Hans Nilsen Hauge, juletreffester med ulike målgrupper: familiefest, gamlefest, ungdomsfest! Flere av organisasjonene hadde hver sin juletreffest. Frelsesarmeen var som regel den siste. Da var vi kommet langt ut i januar og de siste barnålene lå på golvet under de tørre greinene på jule-treet. Den første gangen jeg var gammel nok til å stemme ved offentlig valg, mener jeg å huske at bedehuset var valglokale.

Forble bedehus

Bedehuset var også fast gudstjenestested. På andre dag jul, påske og pinse kom

en av prestene i bygda og holdt gudstjeneste, en tradisjon som fortsatt holdes i hevd. Når dette nevnes, må vi føye til at lokale krefter i sin tid arbeidet for å sette tårn på bedehuset og få det vigslert til kapell. Til tross for flere henvendelser til kirkedepartementet ble aldri dette ønsket oppfylt og realisert. Bedehuset forble bedehus!

Nå har jeg ennå ikke sagt noe om hvilket bedehus jeg forteller om og fra. Det har sin grunn i at jeg tror mye av det jeg har sagt og antydning til nå, kan sies om flere av bedehusene i Vardal og Gjøvik. Men som noen vel har gjennomskuet, er det Skansen bedehus som er utgangspunktet for mine minner. Når det er røpet, må jeg straks følge opp med å sende en takknemlig hilsen til avholdsfolket i området og det lokale avholdslaget, for det var de som bygde lokalet, slik at det kunne innvies i 1897. Lokale avholdsforeninger for både barn og voksne holdt jevnlig møter og ble holdt i gang av gamle entusiaster i min oppvekst.

Allmenntilgjengelige saker

Så kan en undre seg over at det ble kalt

Tekst: Johannes Fjellseth, Foto: Jens Dale

bedehus, men slik var det helt fra begynnelsen. Bakom navnet vil jeg anta at det var stor overlapping mellom avholdsfolket og kristenfolket. Statuttene sier at «lokalet skal benyttes for avholdssaken og oppbyggelsessammenkomster og andre møter der har bestemt kristelig øyemed». Videre heter det: «Huset eies av avholdsfolket og de kristelige vennene i Skansen, der i begge bekjenner seg til den evangelisk lutherske lære.» Styret kunne også tillate «foredrag over allmenntilgjengelige saker og skoleundervisning».

Jeg vet ikke hvilken rubrikk korpsøvelser skal plasseres i, men det hører med til historia at da Skansen musikkorps ble stiftet i 1937, førti år etter innvielsen av bygget, benyttet de bedehuset som fast øvingslokale fram til krigen. Hver søndagskveld var det musikkøvelse. Hornmusikk kunne vel være både kristelig og allmenntilgjengelig, men det er en kjent sak at opprettelsen av musikkorps og de som sto for den, ikke hadde full ryggdekning i kretsen, så det går an å tenke seg at noen kunne satt seg imot at korpsset fikk øve på bedehuset. Her har nok en raus romslighet fått overtaket!

Brusveskolen, populært kalt «Lompa», ble brukt som bedehus da Gjøvik og Vardal Indremisjon ble stiftet i 1882. I midten ser vi bedehuset i Øvre Torvgate som ble innviet 1883 og til høyre Gjøvik bedehus fra 1926, nå Byscena Bedehuset.

Såpe og bønn

Som ganske liten spurte jeg en gang far hvorfor det het «bedehus». Svaret var greit og til å forstå: «Det er fordi folk går dit for å be!» Det har folk gjort der i alle år. Men også mye annet og mye mer. Bedehuset har vært et romslig grendehus. Det var derfor morsomt å oppdage at både Johs. Øvern, som har stått i ledelsen for huset i flere tiår, og jeg, da vi var sammen og mimret, husket at Lilleborg fabrikk arrangerte en reklamekveld for såpe og vaskepulver en gang på 1950-tallet. I mitt hode var høydepunktet at alle vi ungene fikk hvert vårt pappfly, som kunne sendes helt opp under det høye bedehustaket takket være en påheftet strikk!

Folkvang i Hunndalen

Som allerede antydning var det flere bedehus i Vardal og Gjøvik. Det faller naturlig å fortsette med Folkvang i Hunndalen, som har en del fellestrekk med Skansen bedehus, både når det gjelder opprinnelse og anvendelse. Hunndalen totalavholds-

Folkvang i Hunndalen er Misjonssambandets høyborg. Her er det barnehage og allsidig møtevirksomhet.

forening hadde fra 1894 leid møtelokale av Børre Stangstuen, som selv var aktiv i avholdsarbeidet, men rommet var lite og uhensiktsmessig, så ønsket om eget lokale vokste fram. Etter en del diskusjon om statutter for lokalet gikk byggearbeidet raskt, og 20. august 1911 sto Folkvang ferdig og kunne innvies. Avholdslaget hadde

en sterk kristelig forankring. Derfor fikk også mange kristelige foreninger benytte lokalene til sine møter. Søndagsskolen holdt til her, og det var faste kveldsmøter på torsdagene. De forskjellige kristelige organisasjonene delte på ansvaret for møtene. For den nye Hunn kirke ble bygget, ble det holdt regelmessige gudstjenester på Folkvang. I 1948 gjennomgikk bygningen en omfattende restaurering. I 1969 ble eiendommen solgt til Norsk luthersk misjonssamband, som fortsatt står som eier og har etablert Misjonshusets barnehage og modernisert lokalene.

Karmel på Kopperud

Fra Hunndalen legger jeg vegen opp forbi Nygard stasjon, gjennom skogen og bort til Kopperud. Der finner jeg Karmel bedehus, eller rettere sagt: det som var et bedehus. Kildene forteller at Karmel ble innviet i 1934 og hadde 100 plasser. I Vindingstad var det noen tiår tidligere (1910) stiftet en egen indremisjonsforening, som holdt møter hjemme hos medlemmene.

Etter hvert startet de arbeidet med å bygge Karmel, som ble et viktig samlingspunkt for foreningens mangfoldige arbeid i mange tiår. Fra 1980 til 1994 fungerte Karmel som interimskirke for «Sørbyen». Da ble Engehaugen kirke innviet, og foreningen, som med tida ble til Vindingstad Normisjon, flyttet etter hvert med dit, samtidig med at de holdt tradisjonen med husmøter levende. Like etter årtusenskiftet ble Karmel solgt og ombygget til bolig.

Gjøvik bedehus

Fra «Sørbyen» og Kopperud beveger vi oss mot Gjøvik sentrum. Som nærmeste nabo til Gjøvik kirke finner vi Gjøvik Be-

dehus, en ærverdig murbygning med lang og rik historie tilbake til 1926, da det avløste forgjengeren på hjørnet av Øvre Torvgate og Hovdevegen. Med Ynglingen på den andre sida av kirka har denne pletten i utkanten av Gjøvik sentrum vært et åndelig kraftpunkt i byen gjennom flere generasjoner. Fram til høsten 2015 sto Gjøvik Normisjon som eier av bedehuset, som har vært åndelig hjem for mange voksne og på det meste hadde godt over hundre deltakere på søndagsskolen. Med tida ble den økonomiske utfordringen for stor, så Normisjonsforeningen måtte se seg om etter nye eiere og fant det i Viken Folkehøgskole, som vel må kunne kalles en nær slektning.

På 1970-tallet måtte det tre juletreffester til for at alle søndagsskolebarna på Karmel skulle få vært med. Idag er det bedehuset bolig og Normisjon har et møterom i Engehaugen kirke.

Byscena

I dag er bygningen renovert og blitt en av Gjøviks beste scener og holder en høy bransjestandard. Bygget består av en storsal med rundt 250 sitteplasser og en lillesal med plass til femti, samt kjøkken og garderobes. Det er også en kjellerstue med tilgang til et enkelt kjøkken.

Formålet med huset er å være en viktig tverrfaglig kulturarena for regionen. «Vi ønsker å bidra til mening og fellesskap gjennom gode kulturopplevelser. Være en læringsarena for framtidige kulturentreprenører og utøvende kunstnere. Være en naturlig arena for barn, unge og familier

Breiskallen bedehus ligger idyllisk til ved Egstadjernet. Huset sto ferdig så seint som i 1967, men det har aldri vært noen stor virksomhet her.

for å møtes og utforske kunst og kultur», uttalte en representant for de nye eierne ved overtakelsen.

Samtidig ble det gitt uttrykk for ønske om at noe av det gamle måtte fortsette. «Jeg håper for øvrig at navnet «Bedehuset» blir stående over døra, slik det har gjort i 88 år», uttalte en av veteranene i Normisjon og understreket at «misjonsforeningen vil fortsette å ha møter der hver søndag slik som før».

Betania på Bybrua

Etter denne runden i det som kanskje kan kalles kretsen av klassiske bedehus, setter vi kursen mot Bybrua. Tett inntil den gamle riksvegen lå bedehuset Betania, som tilhørte Misjonssambandet og ble brukt som fast lokale for den lokale misjonsforeningen. Etter at virksomheten hadde gått ned, ble huset brukt til krets-kontor for Misjonssambandet en del år. Så ble det solgt til Dyrebeskyttelsen, som har etablert «Potespor», et tiltak som gir omsorg og beskyttelse til hjemløse katter. Det er vel ikke mer enn naturlig at lokal-

humoren har fulgt opp med å slå fast at bedehuset er blitt «kattedral»!

Lenger opp i Vardal ble Mustad skole også tatt i bruk og nyttet som bedehus en periode etter at skolen ble lagt ned. Den lokale misjonsforeningen som holdt møter der, var også tilsluttet Misjonssambandet. Nå nytter Misjonssambandet Vardal menighetshus som møtelokale.

Breiskallen bedehus

Rundturer ender gjerne der de startet. Det er derfor naturlig å avslutte med et besøk på Breiskallen bedehus. Det lå like ved Egstadjernet og ble bygd så sent at jeg selv husker det, men allerede i krigens siste år begynte planleggingen, og tomte ble skaffet. De to neste tiårene gikk plassen under navnet «Bedehustomta». Da huset sto ferdig høsten 1967, fikk det navnet «Sion», og eiendomsretten ble gitt til Misjonssambandet. Den lokale misjonsforeningen holdt sine møter der, og søndags-skolen, som hadde holdt til hjemme hos en familie, flyttet inn, men virksomheten stilnet av. Etter noen år kom en ny blom-

Betania bedehus har blitt «kattedral» ifølge vit-tige tunger. Det er Dyrebeskyttelsen som har overtatt huset.

stringsperiode i form av speiderarbeid, som ble satt i gang av lokale ledere. På det meste deltok mer enn førti barn i alderen 7 til 15 år, men dessverre gikk vinden ut av seilene på midten av 1980-tallet. Huset ble solgt til en privat kjøper, som bygde det om, men fremdeles stilte rom til disposisjon for formiddagstreff og sommerstevner. I 2008 ble huset igjen solgt og omgjort til rent bolighus.

Fortsatt i bruk

Hvor ble det av bedehusene? Svaret går i flere retninger. Husene ligger der. Noen er fremdeles gjenkjennelige og i bruk som bedehus. Andre er blitt avvirket som bedehus og nyttes til andre formål. Mye av virksomheten har tapt seg, og flere misjonsforeninger er lagt ned, men trofaste og utholdende entusiaster sørger for at misjonssangene synges og misjonskollektorer blir samlet inn. Slitte kaffekopper er også i bruk fremdeles, men de gamle misjonskjelene er nok erstattet av moderne kaffetraktere!

Når bedehusfolket trekker utendørs og holder møter idet fri blir det Skumsjøstevne, som her for ca 20 år siden. Foto Paul Dæhlen.

Torgny Ringstad, Kjell Nettum og Oddis Hel-lum i aksjon på Vardal menighetshus.

Dugnadsgjengen i Vardal

Vardal menighetshus er flittig brukt til korøvelser, dåpsselskap, minnesamvær, konfirmasjonsfeiring med mer. Da er det godt at huset har sine egne skytsen-gler. Dugnadsgjengen, med Kjell Nettum i spissen, holder et øye med huset, og fik-ser og ordner når det er nødvendig. Det er blitt snekret og malt, byttet vinduer og ordnet opp. Og nå i sommer er det blitt lagt belegningsstein ved inngangspartiet, med et aldeles utmerket resultat. Dug-nadsgjengen fortjener en stor takk.

Gullkonfirmanter i Bråstad og Vardal

10. oktober kl. 11.00 i Bråstad kirke. Det serveres mat, kaffe og kake etter gudstjenesten. 24. oktober kl. 11.00 i Vardal kirke. Det serveres mat, kaffe og kake på menighetshuset etter gudstjenesten.

SOMMER-LØRDAG I GJØVIK KIRKE Balsam for øre og sjel

Det er sommer, det er lørdag og midt på dagen. Tradisjonen tro har Gjøvik menig-hetsråd invitert til åpen kirke med tone-vell. Adgangen er gratis.

Registrering og hånd-dråper mot smit-tespredning hører til i disse koronatider. Avstandstagen er oss pålagt. Men musik-ken kan vi slippe inn i oss og nyte.

I programmet for sommeren 2021 står Gjøviks nye kantor Paul Robert Wilmot sentralt, for innhold og utførelse. Han sto selv for åpningskonserten 19. juni. Ved den anledningen ble han presentert for kirkely-den av prest Jacken Nyhus. Samtidig som prest Jacken minte oss på sommerkonser-tenes historie, fra 2008, da orgelet var nytt, og kyrkjespelaren Jostein Fikstvedt «satte Gjøvik på det kirkemusikalske kart». Kan-tor Vidar Fredheim fulgte opp med godlå-tene i kirken på lørdag. Nå er det Wilmot som viderefører, og åpner med orgelbrus av J.C.Bachs Toccata i d-moll.

Et velklingende program

26. juni fikk vi bivåne samspill mel-lom vår fordums kantor Vidar Fredheim og alltid like velkomne Roar Engelberg – medbringende sin Pan-fløyte. De to mu-sikantene hilste hverandre med takk for samarbeid og samspill gjennom år. Og de vartet opp med velklang og mange glad-toner. Egil Storbekkenes Fjelltrall gikk også som ekstranummer.

Mons Michael Thommessen kom med sin fiolin til sin lørdag, til fint samspill med Paul Wilmots klaver.

«Pan»

Kantorene Marcus Andre Berg og An-ders Eidsten Dahl ga, på hver sin lørdag,

begge til kjenne av sin musikal-ske kompetanse og bredde, på vårt kirkeorgel. Deres konsert-program spente over et vidt felt, i tid og sjanger, fra J.C. Bach til Knut Nystedt.

Så kom Maria Karpinets med sin obo, og charmerte oss med elegant spill og var-me, akkompagnert av Paul Wilmot. Hun takket rundt seg, til oss alle, for mulighe-ten hun hadde fått til å komme og spille for et levende publikum, med den gode stemning!

Christian Grøvlen spilte Mozarts klaversonate i a-dur, og avsluttet med sin egen klaversonate «Pan». Naturguden har han valgt, sier han, for å uttrykke noe varmt og kjærlig.

Blå salme

For siste sommerlørdags program sto Marianne Bye Granheim, alt/mezzoso-pran, fulgt av Paul Wilmot ved klaveret. Hun vartet opp med tyske lieder, med viser i romansestil – og velkjente sanger etter sin morfar Erik Bye. Det ble en vel-dig fin avslutning på lørdags-opplevelsene i Gjøvik kirke, der nennsomheten i Erik Byes Blå Salme og Vår Herres klinkekule var til å kjenne på i kirkerommet.

Nydelig, nært, sier publikum til hveran-dre, på sin vei ut i tidlig sensommerdag!

Konsertene er støttet av Gjøvik kom-mune, Hamar bispedømme og Norsk kul-turråd. Dagny Liaklev

Maria Karpinets, obo og Paul Wilmot, klaver, foto Dagny Liaklev

Sommer-prest i Gjøvik/Toten

Benjamin Fjellheim Olsen

vil være kjent for sine mange ak-tiviteter og gjøremål som angår kir-ken i Gjøvik, innendørs og utendørs, i sine yngre år. Nå er han student ved VID Misjonshøgskolen i Stavanger. Om få år vil han være fer-dig utdannet prest.

Denne sommeren har Benjamin hatt fullmakt fra biskop Solveig Fiske til å gjøre tjenester som prest i Toten prosti, fra 21. juni til 8. august. 27. juni sto han på prekestolen i Brå-stad kirke, og prekte klart og tydelig om budskapet i Bergprekenen, om Den Gylne Regel. Han oppfordret oss til å bli kjent med Jesus ved å lese de fire evangelier.

De neste søndagene har han fre-kventert kirker i Gjøvik og Toten, nytt sted hver gang, til messer med barnedåper. I tillegg har han forret-tet ved mange begravelser.

-Travelt har det vært, sier Benja-min. - Men så hyggelig å bli kjent med så mange gamle kirker: Bråstad, Kolbu, Hoff, Biri, Gjøvik, og møte så mange fine mennesker, kjennes med gode opplevelser!

Fra kirkefolket hører vi at han får mange gode tilbakemeldinger, som særlig peker på den klare, tydelige fremføring av budskapet som Benja-min har stått for, stødig og nært til stede.

8. august holdt han preken i Hunn kirke. Der ga han kirkelyden en in-teressant «lærepenge» om De ti bud!

Nå bærer det tilbake til Stavanger, for å fullføre studiene til ferdig prest. Prester og menigheter i Gjøvik og Toten vil ha grunn til å takke Benja-min Fjellheim Olsen for den jobben han har gjort som inntreder, når også våre prester gjerne vil ha litt ferie.

Lykke til med videre studier og virke, Benjamin!

Dagny Liaklev

Skaperverkets dag

Vardal menighet feiret skaperverkets dag 6.juni med friluftsgudstjeneste ved gapahuken på prestegården.

Av Roger Brevik

Men skaperverket er faktisk verdt en egen feiring, uavhengig av dette. Bibelen begynner

med skapelsen, og det står at «Gud så på alt det han hadde gjort, og se, det var svært godt!» Jeg håper og tror at vi er mange som erfarer at det skaperverket vi er en del av er svært godt. Selv har jeg alltid vært fasinert av skaperverket, og egentlig skulle jeg blitt ingeniør. Det å utforske og undersøke skaperverket, og bruke skaperverkets muligheter det er utrolig spennende. Kunnskap om vår verden, fra det minste

foton til universets dybder, har for meg, bare gjort Skaperen større. Og for meg og svært mange er det å være ute i naturen, om det er med et bærsjann på moltemyra, eller med fiskestang ved elva, viktig kilde til glede og rekreasjon i livet.

Å feire skaperverkets dag, er å glede seg over, og vise takknemlighet for, denne virkeligheten vi lever i og er en del av. Og ved å feire skaperverkets dag kan vi minne hverandre om hvor viktig det er å ta vare på skaperverket.

Det er mange gode grunner til å feire skaperverkets dag. En åpenbar grunn, som har gjort denne dagen mer og mer aktuell, er miljøsakene. Som kirke kan vi ikke bare se på at menneskelig aktivitet ødelegger naturen og vårt livsgrunnlag. Heller ikke kirken kan lukke øynene for de konsekvensene menneskelig aktivitet har. Det handler både om nestekjærlighet og om å ta gudstroen på alvor.

TIL 5. DESEMBER 2021

Se www.kirken.no/gjovik

GJØVIK

ENGEHAUGEN

HUNN

VARDAL

BRÅSTAD

Lørdag 04.09.2021	Konfirmasjonsgudstjeneste 11:00 og 13:00 v/Ole Jacob Nyhus og Hilde Engevoid				
Søndag 05.09.2021 15. søndag i treenighetstiden	Konfirmasjonsgudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus og Hilde Engevoid	Gudstjeneste 11:00 v/Stein Ovesen.	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale. Fireårsbok og høsttakkefest		Konfirmasjonsgudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik
Lørdag 11.09.2021			Konfirmasjonsgudstjeneste 10:00, 12:15 og 14:30 v/Jens Dale og Karsten Torp		
Søndag 12.09.2021 16. søndag i treenighetstiden	Gudstjeneste 11:00 v/Stein Ovesen	Konfirmantmesse 11:00 v/Jens Reidar Antonsen.	Konfirmasjonsgudstjeneste 11:00 v/Jens Dale og Karsten Torp		
Lørdag 18.09.2021		Konfirmasjonsgudstjeneste 10, 12 og 14:00 v/Antonsen/Engevoid. Avholdes i Hunn kirke.		Konfirmasjonsgudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik	
Søndag 19.09.2021 17. søndag i treenighetstiden	Gudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	Konfirmasjonsgudstjeneste 11:00 og 13:00 v/Antonsen/Engevoid. Avholdes i Hunn kirke.		Konfirmasjonsgudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik	
Søndag 26.09.2021 18. søndag i treenighetstiden	Gudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen.	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale		Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik. Høsttakkefest. Menighetens årsmøte.
Søndag 03.10.2021 19. søndag i treenighetstiden	Gudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen Lovsangskveld 18:00	Gudstjeneste 11:00 v/Stein Ovesen.	Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik. Høsttakkefest. Kirkekaffe	
Søndag 10.10.2021 20. søndag i treenighetstiden	Gudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus. Gullkonfirmanter	Gudstjeneste 11:00 v/Stein Ovesen. Verdensdagen for psykisk helse			Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik. Gullkonfirmanter
Søndag 17.10.2021 21. søndag i treenighetstiden	Gudstjeneste 11:00 v/Stein Ovesen	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale. Gullkonfirmanter		
Søndag 24.10.2021 22. søndag i treenighetstiden	Familiegudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus 4-årsbok	Familiegudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen. Høsttakkefest	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale. Messe for de minste	Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik. Gullkonfirmanter	
Søndag 31.10.2021 Reformasjonsdagen	Gudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale	Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik. Min kirkebok til 4-åringer	
Søndag 07.11.2021 Allehelgensdag	Allehelgensgudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	Allehelgensgudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen	Allehelgensgudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale	Allehelgensgudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik	Allehelgensgudstjeneste 19:00 v/Roger Brevik
Søndag 14.11.2021 25. søndag i treenighetstiden	Gudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	Familiegudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen. Min kirkebok til 4-åringer	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale. Forbundsgudstjeneste KFUK-KFUM		Familiegudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik. Min kirkebok til 4-åringer
Søndag 21.11.2021 Siste søndag i kirkeåret	Gudstjeneste 11:00 v/vikar	Gudstjeneste 11:00 v/Stein Ovesen			
Søndag 28.11.2021 1. søndag i adventstiden	Lysmesse 19:00 v/Ole Jacob Nyhus	Familiegudstjeneste 11:00 v/Jens Reidar Antonsen. Lys våken	Gudstjeneste 11:00 v/Jens Arne Dale. Lys våken. Fredheim skolekorps.	Familiegudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik. Lys våken	Gudstjeneste 11:00 v/Trosopplæringen. Lys våken
Søndag 05.12.2021 2. søndag i adventstiden	Gudstjeneste 11:00 v/Ole Jacob Nyhus	Gudstjeneste 11:00 v/Stein Ovesen	Lysmesse 16:00 v/Jens Arne Dale. Vardal skolekorps og Fredheim bl. kor.	Gudstjeneste 11:00 v/Roger Brevik	

Velkommen til gudstjeneste!

Elisabeth og Kristin imponerer med sin sang.

Unge talenter

Gjøvik har mange unge talenter. To av dem er Kristin Kvalvik Larsen (17) og Elisabeth Nesje Sandnes (20). De imponerer med sin klassiske sang. Etter å ha sunget til begravelse og gudstjeneste i Gjøvik kirke, tenkte organist og prest at disse talentene må vi intervju til Be & Hør!

Vi møter jentene i Gjøvik kirke. Elisabeth har nettopp begynt som kirkevakt i ukene kirka holder sommeråpent.

- Vi begynner med deg Kristin. Vil du fortelle litt om bakgrunnen din?

- Jeg kommer fra en musikalsk familie. Det har alltid vært mye musikk hjemme. Mamma spilte bratsj og sang i Oslo kammerkor og pappa spilte mye piano i likhet med tante og bestemor. Søster Ingvild spilte fiolin og sang i barnekoret til Tove Lundborg, og jeg fulgte etter. I fire år har jeg tatt sangtimer med Tove Lundborg, og de to siste årene har også Tone Østli vært min sanglærer. De to har utfyllt hverandre på en veldig fin måte med teknikk og interpretasjon.

- Men du spiller også trompet, Kristin?

- Ja, fra 2011 spilte jeg i korps - først kornett, så trompet. Så det har ikke vært enkelt for meg på Musikklinja å måtte velge mitt hovedinstrument, musikk eller sang, men det ble sang.

- Hva er dine musikalske preferanser og hvilke ambisjoner har du?

Jeg er fan av Mozart og Grieg og opera! Den østeuropeiske musikken, den romantiske og impresjonistiske musikken - setter jeg høyt.

Etter videregående har jeg en ambisjon om å komme inn på Norges Musikkhøgskole. Drømmen er jo å bli operasanger og få synge på de store scenene. Her er sangere som Maria Callas og Cecilia Bartoli store forbilder. Jeg liker også lieder, og har

sunget en del Schubert. Noe av det mest utfordrende med klassisk musikk er å sette seg inn i et dikt, eller en fortelling. For moro skyld synger jeg også litt pop og rytmisk musikk. Jeg har vært en fast vokalist på Rockeverkstedet - en helt annen måte å synge på!

- Du sang Ave Maria i din bestemors begravelse i Gjøvik kirke. Det gjorde sterkt inntrykk på alle oss som var til stede. Hva slags forhold har du til kirkemusikk og salmer?

Tekstene i Ave Maria er jo en vakker bønn, som ga meg en betryggende følelse, en trøst. Å synge i begravelsen var en kanal til å få ut følelsene. Det knytter an til noe større som gjør det høytidelig, og mindre trist. Familien min er ikke så veldig religiøs, men vi kan synge salmer sammen til jul og påske. Det synes jeg er fint.

- Så til deg Elisabeth. Hvordan ble du ført inn i musikken?

Familien min har alltid vært glad i musikk, alltid sunget i kor - særlig kirkekor har betydd mye. Mamma og pappa møttes i Nordstrand kirkekor ledet av Svein Møller. Kona hans Torild ble min første sanglærer. Jeg har hatt sangtimer med henne helt til andre klasse på videregående, da jeg begynte på musikklinja. Her fikk jeg det siste året sammen med Kristin, dvs det ble bare et halvt år pga koronaen. Også jeg har hatt Tove Lundborg som lærer og sunget i hennes kor. Jeg kommer alltid til å synge i kor, og slik kommer en

jo automatisk inn i kirken.

Pappa Kolbjørn er organist i Engehaugen, og jeg er blitt glad i salmene. Har faktisk Salmeboka som app på mobilen min! Jeg er som Kristin også veldig glad i opera. Her er alt med drama, tekst, orkester, dans, scenografi, lys. Opera er det fullkomne kunstverk, og den kunstneriske helheten fascinerer veldig. Det å være en del av en så stor helhet! Jeg liker begge delene: sangen, men også skuespillerdelen. Jeg har vært med på Gjøvik barn og ungdoms teater, ved Solveig Nilsen; og Marianne Steinsrud med sitt prosjektteater har også vært en dyktig lærer for skuespiller-teknikken.

- Hva ser du for deg i framtida?

Senere vil jeg gjerne søke utøvende sang, NMH eller Universitetet i Stavanger, eller Griegakademiet. Det å bli operasanger hadde vært flott, jeg skal se hvordan stemmen utvikler seg. Hvis jeg kan jobbe med musikk og sang 24/7 vil det bli et bra liv, tenker jeg!

- Du har sunget en del i kirka.

Ja, i Engehaugen, men også i Gjøvik. Jeg vil gjerne synge i kirka. Påsken er min favoritt høytid. Den har hele spennet, fra det veldig triste til jubel og lovsang! Favorittsalmer er Deg være ære, Alltid freidig og Døden må vike for gudsrikes krefter, med Møller sin melodi. Det er så mange fine tekster og melodier.

Det er gledelig å høre! Masse lykke til begge to!

Jacken Nyhus, Paul Wilmot

Jeg er lei krancling

Jeg skrev en kronikk for en tid siden. Kronikken som ble trykt i avisen Vårt land handlet om at jeg mener at kjønns-mangfold er en velsignelse.

Jeg har også laget en veileder for navneseremoni for mennesker som opplever å være i uoverensstemmelse med sitt medfødte kjønn og har valgt å skifte navn. I etterkant har jeg ventet at dette skulle vekke litt oppstyr, litt bekymring hos noen og direkte motstand fra andre. Og joda, det ble jo slik. Samtidig erfarte jeg at dette handler jo ikke nødvendigvis om en sak, men om mennesker.

Det er noen som blir rammet av klare fordømmelser og andre som føler de må si fra for dette går ikke an. Så dannes steile motsetninger og i stedet for en felles vandring i det godes tjeneste.

Jeg kjenner jeg blir oppgitt og lei i når meningsforskjeller blir skyttergravskriger. Når det er slik at virkelighetens kompleks bilde gjøres om til svart hvitt tegninger med sterke enkle budskap. Og da tenker jeg i alle retninger. Jeg mener ikke at alt er like greit. Og jeg mener ikke alle skal være enige om alt, men jeg ønsker vi kan snakke sant om den virkeligheten vi møter i hverdagen.

Når frykten for forandring gjør at man setter bremsen på så fort vi ser en bakke, eller iveren etter forandring er så stor at man hopper før man ser sjekker landingsforholdene. Jeg ønsker å dele tanker og erfaringer med mennesker som kommer meg i møte med respekt og nysgjerrighet.

Søndag 22.august feiret menighetene i Hunn, Engehaugen og Gjøvik gudstjeneste under åpen himmel på Gjøvik gård. Foto: Jens Dale

Prost Stein Ovesen

Jeg liker ikke tanken på å kjenne meg undervurdert og bli fortalt hvor lite jeg forstår og hvor håpløs jeg er.

Hvorfor holder vi på slik. For jeg gjør det også. Blir opphengt i hva folk mener og det er lettere å bli opphengt i det jeg opplever som negativt enn alt som er positivt og flott. Jeg vil jo heller fremsnakke enn baksnakke. Jeg vil heller heie enn å bu. Men når jeg blir buet på, synes jeg det er kjipt og inne i meg er det en stemme som buer minst like høyt. Ikke det at den høres, for jeg vet at det fører til bare tull og hardere fronter, men jeg hører den selv. Denne fornærmede stemmen inne i meg røper smålighet, stolthet og såret selvforståelse.

Jeg ønsker meg gode samtaler hvor vi alle kan være trygge på at vi blir respektert. Jeg ønsker at vi gir hverandre frihet til å være uenige. Jeg vil at vi skal ta inn over oss at både livet og våre erfaringer tilhører hver enkelt av oss som enkeltpersoner og sammen utgjør de et mangfoldig fellesskap.

Så hører jeg en røst som visker det dere vil at andre skal gjøre mot dere skal dere gjøre mot dem. Han sier også du skal elske Herre din Gud og din neste som deg selv.

Kan vi ikke sammen øve oss i dette?

Tanker fra Kirketrammen

«Quiz» er det moderne navnet på «Spørrekonkurranse», som det het før i tida. Og i den før i tida, arrangerte Kolbjørn Nedrud, bedre kjent som Kolle, slike spørrekonkurranser på Ynglingen. Hver klubbkveld hadde en slik konkurranse. Og alt foregikk skriftlig. Kolle samlet inn alle svarene, rettet dem og offentliggjorde resultatlisten på slutten av kvelden. Konkurransen gikk gjerne over et helt semester og det var sammenlagtseieren som ga den gjevste premien. Spørsmålene ble hentet fra mange fagområder, -geografi, sport, nyheter og historie, (herunder bibelhistorie, kirkehistorie og KFUK/KFUM-historie)

De fleste av oss litt eldre, husker godt den intense nerven i programmene «Kvitt eller Dobbelt» med Gunnar Haarberg /Knut Bjørnsen og «Kontrapunkt», med Sten (Just presis) Broman. I dag er de fleste slike konkurranser kjendis- og showpreget, og vekker mest begeistring når det svares feil på enkle spørsmål.

Fortsatt dukker det opp mange spørsmål knyttet til Bibelhistorien. Hva skjedde med Jona? Hva er Babelsk forvirring? Hva betyr en Urias post? Sareptas krukke, hva er det? Hva betyr ordet Pinse?

Og hva med disse dagligdagse uttrykkene: Ramaskrik, Ulv i færelær, veid og funnet for lett, svelge en kamel, skille klinten fra hveten, syndebukk, tale for døde ører, kjenne sin besøkelsestid. Alle disse er hentet fra Bibelen. Og siden den boka hadde sin naturlige plass i alle hjem og ble brukt, ble det kjente begreper. Fortsatt er de kjente, men kanskje veit ikke så mange lenger hvor de stammer fra.

Det er kanskje ikke så viktig heller. Viktigere er det om du og jeg faktisk kan forklare en helt fremmed hva kristendommen er? Hva er det viktigste i vår tro? Hva er det vi faktisk tror på? Hva ville du svart dersom noen spurte deg?

Tom Torkehagen

Trine ville bli kunstner. Det tok nesten 50

Etter å ha tenkt seg om litt, svarer Trine, - Nå er jeg så voksen at jeg tør å stå for både det jeg tenker og sier og gjør, så ja, jeg kan bli med på et slikt intervju. Jeg leste det som stod i forrige nummer og tenkte at det var modig gjort, og da kan jeg også være både ærlig og modig.

Tekst og foto: Tom Torkehagen

Trines barne- og ungdomstid var preget av mye usikkerhet og uro. Hun sleit med å finne plassen sin. Følte seg ofte midt i mellom alt og alle. Det har satt sine spor og merker.

-Det stod nok ikke øverst på ønskelista at dattera i huset skulle bli gravid og gifte seg i en alder av 20. Men det gikk bra for oss. Vi etablerte oss etter hvert på Koppe-

rud, og var en fin liten familie, inntil alt forsvant og mørket kom en søndag kveld i 1979. Mannen min skulle bare opp til en arbeidskollega en liten tur, men kom aldri igjen. Han valgte å ta sitt eget liv den kvelden. Ingen impulshandling, men uforklarlig godt planlagt. Verden raste naturligvis fullstendig sammen og livet ble bare en masse ubesvarte spørsmål og enorme

utfordringer. Med ei lita jente i barnehage og en liten gutt i magen, var det likevel ikke rom for lange pauser. Livet måtte bare fortsette, og styrken og viljen til å få det til ble hentet opp fra de innerste rom og reserver. Snart var hun tobarnsmor og BI student, og eier av både sertifikat og en Simca.

-1982 ble et vendepunkt. Da dukket Stein opp i livet mitt. Aktive venninner gjorde at jeg ble invitert litt hit og dit, og på en sammenkomst i Oslo, dukket en ny-

-Mye av livet mitt har bestått i å prestere, levere, være god nok, klare meg sjøl, ikke gi opp. Og fortsatt er det slik.

utdannet fysioterapeut fra Raufoss opp. Det var nok lagt opp til at jeg skulle ha han til bords. Og jeg tenkte mitt. Kjøkk ung mann på 25 år, får ei 27 år gammel enke og tobarnsmor til bords. Men vi møttes igjen, og etter et besøk på Kopperud, flyttet han inn etter ei uke, og nå i sommer feiret vi 38 års ekteskap.

- Jeg må få skryte litt av Stein.

- Det trenger du for så vidt ikke, for jeg har funnet dette på Facebooksida di, noe du skreiv på 60 årsdagen hans, og som avsluttes slik:

«Jeg elsker deg;-) UTEN DEG - INGEN MEG!»

- Det får holde det, men det er helt sant.

Vanskelig med et liv på sidelinja

Etter mange og til dels gode år i næringslivet fikk Trine en dag den tunge beskjeden om at hun var blitt overtallig. Fusjoner, oppkjøp og sammenslåinger i Kraftbransjen, førte som i så mange lignende tilfeller, til at noen blir nettopp det. Og i 2004 ble det Trines tur.

-Det var ikke bruk for meg lenger. Kompetanse, erfaring og tidligere gode resultater var ikke nok. Det ble bråstopp. Og det måtte tenkes nytt og fort. 50 år og arbeidsløs er ingen god kombinasjon. Ikke kombinert med store ambisjoner og en stadig voksende drøm. Første steg ble et år på Høyskolen på Lillehammer i faget «Kulturbasert næringsvirksomhet», samtidig som jeg fant fram igjen malesakene

år før drømmen ble oppfylt.

mine. Drømmen vokste seg sterkere. Så etter flere ulike vikariater tok jeg et valg i 2009.

Jeg uttalte med relativt store bokstaver: JEG VIL BLI KUNSTNER.

Det hadde ligget der i mange år, trangen til å skape, være kreativ, leite fram til former, farger og fasonger. Djupt inne i meg lå det en lengtende kunstnersjel som måtte få komme ut. Etter samtale og bruk av kalkulator, tok vi sjansen på at Steins inntekt skulle være nok. Da var loddet kastet og stien, mer enn vegen, lå åpen.

Jeg lagde en detaljert plan for hvordan jeg hadde tenkt å bli kunstner og med en tilhørende dato for når jeg skulle ha min første utstilling. Det ble 01.10.2010. Og slik ble det. På den avtalte datoen, på Gjøvik Gård, åpnet jeg min aller første separatutstilling. Et litt skremmende, men stolt øyeblikk.

Gjennom årene har jeg tatt mange kurs, gått hos mange gode læremestre og veiledere, og naturligvis blitt tryggere og tryggere i rollen som kunstner. Det er muligens en litt pompøs tittel, men det er likevel den som passer best. Og utstillinger er det blitt mange av seinere, både i Gjøvik og utenbys. 2018 må nok karakteriseres som mitt toppår, med egen utstilling i Kunstforeningens regi, var årets Skibladnerkunstner, hadde stor Peer Gynt-utstilling på Rudi Gård, og en egen utstilling under Akevittfestivalen.

Jeg har veldig mye inni meg som må sorteres og jobbes med. Har vurdert bok, men frykten for å skade eller trække på noen rundt meg hindrer det. I hvert fall foreløpig. Maling derimot fungerer annerledes. Følelser av svik, ensomhet, fortvilelse, sorg og savn, får sine farger og former på lerretet. Noen ganger blir det vellykket, andre ganger får jeg det ikke til. Men prøver på nytt. Det samme med de gode følelsene. Noen ganger kan arbeidene mine leve sitt eget liv og blir underveis til noe annet enn det som var mitt utgangspunkt.

Jeg har så absolutt fått min andel av utfordringer i livet, og de ble ikke borte selv om kunstneren fikk komme fram. Det er nok å ta av. Men jeg ønsker jeg at mitt liv, min historie, min tro og mine tanker skal finne sitt uttrykk i bildene mine og at de skal finne gjenklang og skape en reaksjon hos den enkelte som ser dem. Jeg stortriver med det jeg gjør nå, gleder meg til å dra på «jobb», enten det er til kunstnerfelleskapet i Mustad Næringspark, eller til lerretene mine i paradiset vårt på Gålå.

Nåde er et godt ord

I et tilbakeblikk på livet mitt så langt, ligger det mange spørsmål.

Har Gud vært der? Hvor var han i så fall? Jeg har søkt og lett. Meldte meg på «Alfakurs» i Engehaugen for å lære mer. Var nok litt redd for møte en streng pekefinger, en Gud som ville anklage meg, men ord som nåde, hvile, tilgivelse, trygghet, er gode ord som jeg både kan tenke på og også forsøke å male.

Lillebroren min, Knut Erik, døde 1 pinsedag i år av kreft etter en tids sykdom. Forferdelig trist å miste han. Han betydde veldig mye både for meg og ikke minst var han en viktig støttespiller for mora vår som snart blir 89 år. På nye dukker mange spørsmål opp, og følelser av smerte og savn blir igjen litt nærgående. Store tanker og litt vanskelige tanker melder seg på. De er jo ikke farlige, men både litt slitsomme og tidvis krevende. Jeg folder hendene under dyna og spør, undres og takker. Jeg har det godt, føler meg tross alt både

Ord som nåde, hvile, tilgivelse, trygghet, er gode ord som jeg både kan tenke på og også forsøke å male.

privilegert og er takknemlig. De gangene jeg er i kirka kjennes det både naturlig og godt. Når presten sier: La oss alle be, da gjør jeg det

også.

Jeg har så absolutt fått min andel av utfordringer i livet, og de ble ikke borte selv om kunstneren fikk komme fram. Det er nok å ta av. Men jeg ønsker jeg at mitt liv, min historie, min tro og mine tanker skal finne sitt uttrykk i bildene mine og at de skal finne gjenklang og skape en reaksjon hos den enkelte som ser dem. Jeg stortriver med det jeg gjør nå, gleder meg til å dra på «jobb», enten det er til kunstnerfelleskapet i Mustad Næringspark, eller til lerretene mine i paradiset vårt på Gålå.

Trine Håkonsen

født i 1954 i Hov i Land, eldst av 3 søsken, flyttet til Rambekmoen på Gjøvik i 1955, flyttet til nybygd hus i Hunnshovde i 1961, skoleflink, vant Torbjørn Egners landskonkurranse i tegning i 7 klasse, aktiv i håndball inkl. ungdomslandslagssamlinger, russ 1973, rask overgang til voksenlivet, giftet seg og fødte sitt første barn i 1974, flyttet til rekkehus på Kopperud i 1977, opplevde det verst tenkelige i 1979 da hun ble enke etter mannens selvmord, 25 år gammel og aleinemor med ei jente på 5 år og gravid i 5.måned, ingen jobb, ikke sertifikat, bare uvisshet og usikkerhet, måtte og ville klare seg sjøl, tok sertifikat og skaffet seg bil, begynte på BI, utdannet seg til bedriftsøkonom, bankøkonom og markedsøkonom, alltid videre, nye delmål, fortida skulle ikke bestemme, ble kjent med Stein og giftet seg med han i 1982, bygde hus på Raufoss der yngstemann ble født i 1984, lang jobbkarriere i næringslivet som rådgiver, markedsfører og prosjektleder, flyttet tilbake til Gjøvik i 2005, og i 2009 tok den stadig voksende kunstneren Trine over for godt.

Kristine T. G. Hardeberg er fotograf, reiseleder og forfatter av romanen *De uskyldige*. Hun holder forelesninger om kunsthistorie, både fysisk og på nettet. Kristine er katolikk og bor på Tongjordet.

Tar du oppdraget?

Maria Bebudelsesdag eller Marimesse, som dagen er blitt kalt i Norge, er 25. mars, altså ni måneder før jul.

I og med at våren gjerne dreier seg om påskehøytiden, velger jeg å ta frem dette temaet nå, når det ennå er noen måneder igjen til festen for Jesu fødsel.

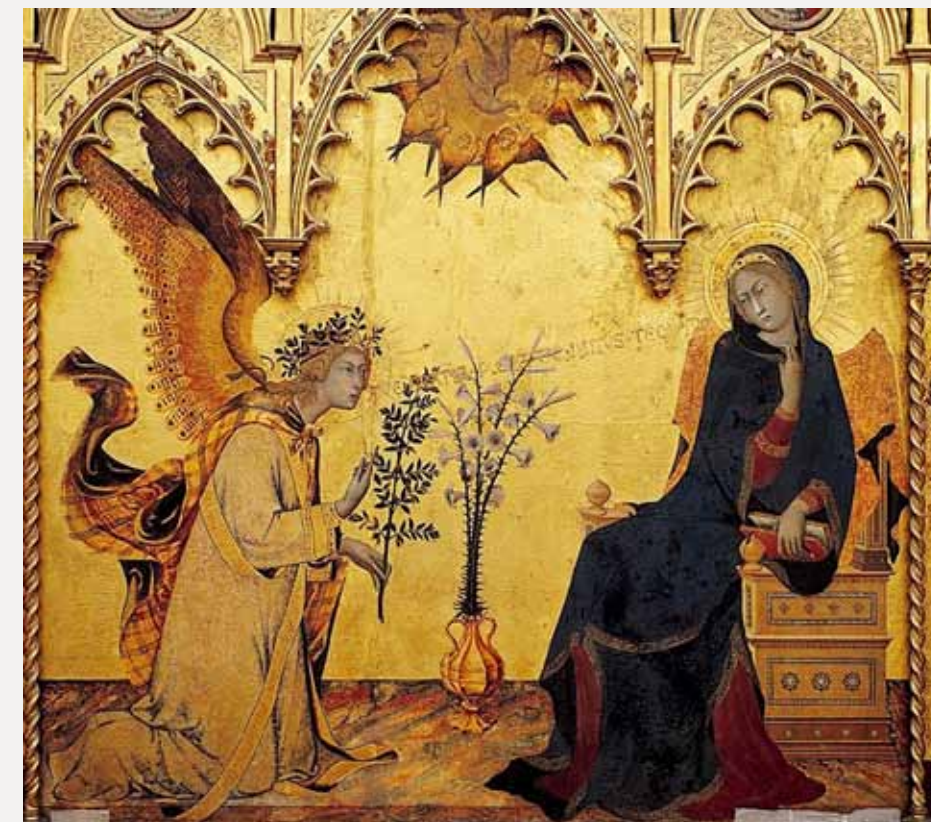
Bebudelsen, eller på latin *Annuntiatio*, er fortellingen om engelen Gabriel som kommer til Maria for å fortelle henne at hun skal bli med barn.

I kunsthistorien er Bebudelsen et svært populært tema, og kunstnere har behandlet det på forskjellige måter gjennom århundrene.

Tenåringen Maria

Jeg ser Maria for meg. Ung, trolig fortsatt i tenårene, og så få besøk av en engel som sier at hun er velsignet blant kvinner og har fått nåde av Gud. Hva i all verden?

I vår bibeloversettelse står det at hun

ble forskrekket over engelens ord, men jeg synes den engelske oversettelsen er mer sannsynlig: *She was greatly troubled*, står det, noe vi kan oversette med svært urolig, eller bekymret.

Det hele må jo ha vært skremmende for den unge jenta, og ikke minst da engelen fortalte at hun skulle føde Guds sønn.

Mange kunstverk avbilder henne smilende, som om englebesøk skulle være noe fullstendig dagligdags, hvor hun virker interessert eller i det minste positivt overrasket over å få besøk av et himmelsk sendebud.

Jeg vil i stedet trekke frem to kunstverk som viser henne slik jeg ser henne for meg etter at engelen har sagt det han hadde å si.

Bildet på venstre side er malt av Filippo Lippi i 1440.

Bildet, som kan ses i Barberini-galleriet i Roma, er et av de vakreste jeg vet om. Her synes jeg vi kan se hvordan Maria strever med tanker og følelser, ja kanskje holder hun tilbake tårer? Hun virker slett ikke overbevist, men hun strekker likevel hånden ut etter den hvite liljen som engelen rekker henne. Hun er usikker, trolig bekymret, men sier likevel: «La det skje med meg som du har sagt.»

Hun tok oppdraget. Kanskje innså hun at dette var uendelig større enn hun kunne forstå. At det var en himmelsk plan bak det hele, en plan med hennes liv.

Vi kan lære av henne. Stole på at det også er en plan med våre liv, også der det kan virke skremmende og umulig. Huske engelens ord: «Frykt ikke!» og «Ingenting er umulig for Gud.»

Bildet over er malt av Simone Martini i år 1333 og henger i Uffizi-galleriet i Firenze.

Maria sitter og leser, idet hun blir avbrutt av en engel. Middelalderbildet er utført med tempera (egg) og gull og engelens hilsen står ut av bildet, i relieff. I den ene hånden holder engelen en olivengrein, symbol på fred, og med den andre peker han på den hvite duen, symbol på den hellige ånd. De hvite liljene i vasen er et bilde på Marias jomfrudom.

Men se nå på Maria. Hun ser slett ikke ærbødig eller underdanig ut. Hun viker unna, ser ut som om hun sier «Nei, vær så snill, velg noen andre.» Kunstneren overrasker oss her, er langt forut for sin tid, ved at han viser oss at Maria var et menneske, som du og jeg.

Flygelaksjon i Engehaugen

Et praktfullt flygel er på plass i Engehaugen kirke. Gi ditt bidrag på VIPPS 628372, eller konto 2050.06.12844. Sogneprest Jens Reidar Antonsen rundet 60 år nylig og lanserte bidrag til flygelet som sitt personlige gaveønske.

Åpen kirke i Engehaugen

Engehaugen kirke er åpen hver torsdag fra kl. 18-19. Kirken er åpen for stillhet og bønn.

Salmekveld i Engehaugen

Torsdag 9. september kl 18.00 kommer sogneprest i Biri, Hanne Moesgaard Skjesol og pianist Morten Wentzel.

Kulturkvelder i Engehaugen

Torsdag 16. september
«Pilegrimsveier til Nidaros- og der du bor» ved Lars Erlend Kielland som er pilegrimsprest ved Hamar bispedømmekontor.

Dersom koronarestriksjonene tillater det, åpner vi dørene kl 18.30 og serverer en enkel kopp kaffe før vi starter kl 19.00. Inngangspenger kr 50.-

Allsangkveld i Engehaugen

Søndag 3.oktober kl 18.00 blir det allsang i kirka.

Formiddagstreff

Engehaugen: 17.sept, 22.okt, 19.nov og 10.des
Hunn: 21.sept, 19.okt, 16.nov, 14.des.

Temakveld om sorg i Hunn Kirke

Onsdag 10.november kl 19.00 er det temakveld om sorg i Hunn kirke. Karin Hammer innleder.

Fra Diakonihuset Gjøvik

Diakonihuset Gjøvik holder til i Engehaugen kirke. De er det hobbygruppe 2.mandag hver måned, oppstart av Unge Voksne gruppe i september, tilbud og samtaler innomhus og på tur. Hver onsdag er det Åpent hus fra kl 11.00-13.00. Det arrangeres sorggrupper i samarbeid med kommunen. Diakonene har treffetid tirsdager og onsdager kl 10-14.

Kirkevergen informerer

Mange ønsker å tenne lys på kirkegården. Kirkevergen ber om at plastlykter og gravlykter med metallokk ikke brukes. Grunnen er at fugler kan ta det med seg til andre steder hvor det kan bli spist av husdyr.

Kirkerottene

Teaterforestilling for barn i Engehaugen kirke 6.9, Vardal 8.9, Hunn 20.9 og Gjøvik 21.9, i alle kirker kl17.30.

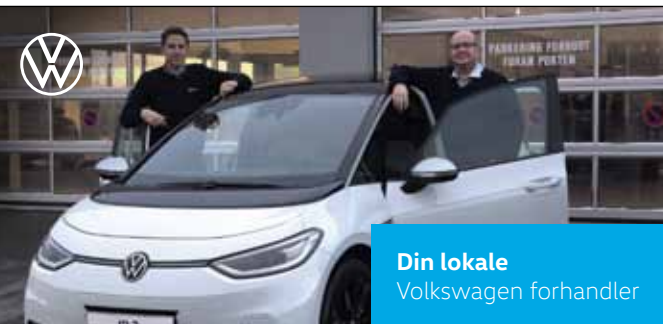

REMA 1000

Gjøvik stadion

NY START I ØST TING OG TØY

GJØVIK, RAUFOSS
LENA, JAREN,
LILLEHAMMER,
MOELV, VINSTRA,
OTTA, VÅGÅ,
ROA, STANGE

Din lokale
Volkswagen forhandler

Møller Bil Ringvegen 10. Tlf. 24 03 37 70
Gjøvik gjovik.volkswagen.no

Bestill deilig mat fra storkjøkkenet på Viken:

Catering oss på 400 34 754

KFUK-KFUM GJØVIK YNGLINGEN

Hos oss kan du leie lokaler til hverdag og fest!

KURS - KONFERANSE - FOREDRAG - BURS DAG - FEST - SELSKAP

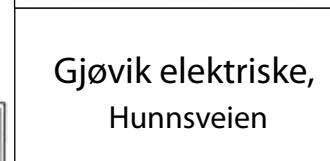
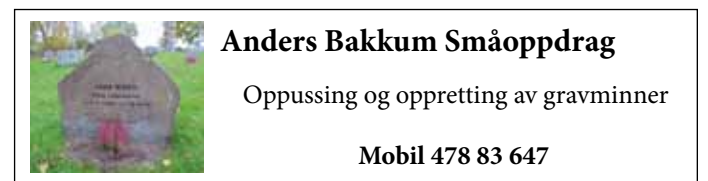
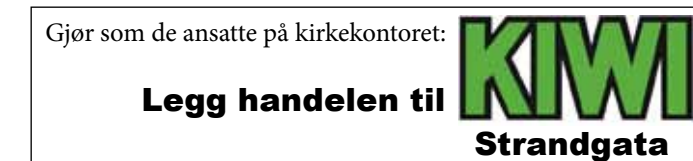
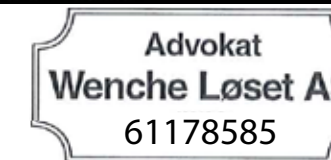
Kontaktinformasjon:

E-post: bjorn.andersen@kfuk-kfum.no
Telefon: 61 17 11 03 / 41 00 20 22

Minel.

Sentrum Installasjon

Blott en dag

Jeg er glad i mange salmer, derfor er det vanskelig å velge ut en salme framfor alle andre. Men valget mitt ble «Blott en dag».

Etter å ha hørt denne utallige ganger i begravelser gjennom 33 år, så gir denne meg en spesiell betydning hver gang. Når denne synges fylles rommet med høytid!

Denne salmen har slite sterke ord som har vært til trøst for mange i en vanskelig tid siden den ble skre-

vet i 1865 av Lina Sandell-Berg. Den er også brukt i andre sammenhenger, som i bryllup.

Etter min mening må den synges på Svensk for å få den rette betydningen.

I Sverige er salmen Blott en dag den mest brukte salme i begravelser.

Mvh Øistein Nettum

Stafettpippen sendes videre til Tormod Grønland

*Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
vilken tröst vad än som kommer på.
Allt ju vilar i min Faders händer
skulle jag, som barn väl ängslas då.
Han som bär för mig en faders hjärta
han ju ger åt varje nyfödd dag,
dess beskärda del av fröjd och smärta
möda, vila och behag.*

*Själrv han är mig alla dagar nära
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära
han som heter både Kraft och Råd.
Morgondagens omsorg får jag spara
om än oviss syns min vandrings stig,
som din dag så skall din kraft ock vara
detta löfte gav han mig.*

*Hjälp mig då att vila tryggt och stilla
blott vid dina löften Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla
som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig Herre att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand.
Blott en dag, ett ögonblick i sänder
tills jag nått det goda land.*

Slekters gang:

Vardal:

DØPTE: Amanda Sagflaten Skogstad, Thilie Tomtsveen-Larsen (døpt i Hoff kirke), Mille Løken-Hagen (døpt i Vang kirke).

VIGDE: Live Houth Fjellseth og Petter Vikersveen Herheim.

DØDE: Jan Atle Robøle, Anne Marie Nilssen, Kari Gudrun Tømmerhoel, Anne Karin Kløvstad, Roar Stenvold.

Gjøvik:

DØPTE: Arwen Emilie Fjeldseng, Vilda Engebretsen Bakke, Tobias Bergengen Fretheim, Astrid Haugom-Samset, Kaia Najm Iversen, Theodor Reierstad Fraurud, Tobias Nicolaysen, Atlas Ian Lundby Busolo, Filip Bolander Martinsen, William Berge Aamodt, Mille Bentsen Mathisen, Ellinor Ovesen, Leon Hermanrud Larsen, Eva Markeng, Sander Wold Bekkelien, Leonora Ferlisi Neteland.

VIGDE: Stine Øverjordet og Atle Skramstad, Marianne Osrønningen og Bjørn Atle Mindresunde Bergheim, Silje

Sveum og Daniel Nygård, Lene Smedshammer og Amund Glæserud,

DØDE: Øistein Bergum, Rolf Rotstigen, Hedvig Pedersen, Per Kjell Villåsen, Liv Synøve Løntjern, Cato Normann Lahlum, Odd Hermann Aspelund, Arne Paulsen, Nils Haavi, Knut Erik Veisten, Karen Marie Lundby, Yngvar Fadum, Bente Herborg Bratvold Jahren, Helge Vangestad, Aage Lie, Brynhild Hammerseng, Bjørn Lindstad, Laila Andersen, Knut Wilhelm Jensen, Gerd Hansen, Bjørg Hesthagen Kolbu, Arne Erlend Erstad, Marit Skjelnes.

Engehaugen:

DØPTE: Elvira Røstvang (døpt i Hoff kirke), Mikkel Elje Pettersen (døpt i Raufoss kirke), Selma Viflat, Edvin Bjørnstad Mathisen, Ludwig Skraastad-Johansen, Noah Berg Sebusæter (døpt i Åsnes kirke),

VIGDE: Stine Slåtsveen og Erik Lokreim Slapgard, Stine-Mari Bekk og Vegard Rune Jakobsen.

DØDE: Anne-Britt Fremstad, Olav

Fjordheim, Ingrid Sylvia Aashaug, Gunnar Westby, Ruth Kompen, Terje Nersveen Pettersen, Hanne Sandaker Olsen, Per Vebjørn Aaraas.

Hunn:

DØPTE: Maja Gudim, Herman Wentzel Strandlie, Odin Røisli Bergseng, Ulrik Köster Hansen (døpt i Hoff kirke), Vilde Köster Hansen (døpt i Hoff kirke), Kjell Erik Øihaugen Hilmen (døpt i Ulnes kirke).

DØDE: Helge Arthur Engevoold, Kathe Kjelsrud, Håkon Pedersen, Sigmund Grande, Hans Einar Engh, Knut Granberg, Vera Frydenlund, Reidun Synnøve Larsen, Lovise Stenberg, Jørunn Englund, Arne Aschim, Arne Svartbæk, Elsa Kristiansen, Aslaug Stensjø.

Bråstad:

VIGDE: Anna Christern og Marcel Grimmer, Gina Helene Stensrud og Nick Marius Bovim.

DØDE: Randi Høglien Lundgård, Klara Anne Marie Nilsen.

JAF
JAF arkitektkontor AS
Telefon 61 15 06 00
Telefaks 61 15 06 01
post@jaf.no

HUSFLIDEN
GJØVIK

PRYDKUNST
designforevig.no
Hunnavelen 2 2821 Gjøvik Tlf +47 6117 3335

Telefon 61 14 50 00
firmapost@rcas.no
www.rcas.no
Regnskapsconsult
Ring for en hyggelig prat!
Autorisert regnskapsførersekkep

NÅR TIDEN STOPPER OPP
BLIR ØYEBLIKK TIL MINNER

Nettum
- BEGRAVELSESBYRÅ -
ØISTEIN NETTUM
SYNNØVE RUSTAD
T • 61 18 69 40
• Hele døgnet
www.nettum.no

Ønsker du deg jobb?

Kunne du tenke deg å jobbe som støttekontakt for en eller flere personer i Gjøvik kommune?

Vil DU bety noe helt spesielt for en ungdom eller voksen? Du må være fylt 18 år, og det er en fordel at du har førerkort og bil til disposisjon. Lønn og utgiftsdekning er ikke så dårlig som du tror, du vil bli overrasket. Jobben gir deg mye, og kan ikke bare måles i kroner og øre – du får mye mer igjen:

- Du hjelper din venn til positiv fritid
- Du kan få nyttige erfaringer og fine sosiale utfordringer
- Men fremfor alt – du treffer mange hyggelige mennesker

Høres dette interessant ut? Ta kontakt for en uforpliktende prat!

Kontakt kulturkontoret i Gjøvik kommune, Solvor Sandmark, tlf. 61 18 96 39 eller 46 91 15 98. E-mail: solvor.sandmark@gjovik.kommune.no

Gjøvik kommune Kultur

Knut Malmberg
ALT RORLEGGGER • AORHANDEL
GJØVIK TLF: 61189150

INTERFLORA
AASHAUG
Storaata 15 • 2815 Gjøvik
Tlf 61 17 90 90
www.aashaug.no

Rambekk gård
selskapslokale på Gjøvik
61171492/99520766

Gullhagen,
Storgata

ThermoFloor
— inn i varmen —

Totens Sparebank
Ta kontakt med oss for å få en oversikt over dine muligheter og start med å bygge fremtiden din i dag!
www.totenbanken.no

SAGA
BEGRAVELSESBYRÅ
Vi ordner alt det praktiske og er tilgjengelig hele døgnet. Hos oss er du i trygge hender.
sagabegravelse.no
Telefon: 4000 2460

Stort utvalg av nye gravsteiner
Ny inskripsjon på gravstein fra kr 5800,-
Vi utfører også alt av gravsteinsarbeider
Ring oss på telefon 4000 2448
eller besøk våre nettsider: gravstein24.no

GRAVSTEIN24
- vi vet hvor man får best på gravstein

TRYGG RIMELIG TREFELLING
Stubbefresing Hekkeklipping
Erfaren pensjonist feller alle slag trær :
Ved hus, strømledninger, store og små trær. Vanskelige trær klatres og tas ned bit for bit. Rydder opp, fjerner stubber. Vindfall ryddes. Beskjærer trær og busker. Klipper hekker
Ansvarsforsikret Gratis befarung Avtalt pris
Ring Eivind : 900 33 645

Fine bruktbiler
i alle prisklasser!

Kom innom for gode tilbud.

AUTOCENTRET
2827 Hunndalen
Tlf. 61 17 30 32, mob. 901 99 779
www.autocentref.no

CC
GJØVIK

f CC Gjøvik
ccgjøvik
cc.no

DB Takst & Byggeledelse
TAKSTMANN / BYGN.INGENIØR
Dag M. Berthelsen - Mobil 900 52 58 75

LARSEN'S
KJØLESERVICE
TLF. 611 31 000

Kaia ble døpt inn i den verdensvide kirke

Kaias mor er fra Beirut i Libanon og far er født i Sør-Korea, men vokste opp i Norge. Kaias faddere er fra Valdres og Bjørkelangen. På den bakgrunn ga det god mening da presten sa at hun ble døpt inn i Kristi verdensvide kirke. Et fargerikt fellesskap! Her ser vi dåpsfølget i Gjøvik kirke 20.juni, f.v: Ingeborg Aabol, Kristin Gulbrandsen, Ambjør Aabol, Håvar Aabol, Henning Iversen med datteren Kaia Najm Iversen på armen, Jonas Sun Iversen, mor Tara Najm Iversen, Reidun Aabol Iversen, Gry Øverheim, Bjørg Lund Wiken, prest Jacken Nyhus. Foto: Ollie Sundet.

Er det din tur nå?

Gi et bidrag til Be og hør:

VIPPS til 79824 (Hunn menighet), merket «Be og hør».

Eller send bidrag til konto 2050.02.93692.

Bidrag over 500 kr er fradragsberettiget på skatten. Vi må eventuelt ha fødselsnummer for å kunne informere skattemyndighetene.

Vi takker for alle bidrag - store og små!

Gina Helene Stensrud og Nick Marius Bovim ble viet i Bråstad kirke 26.juni. Vi gratulerer. Foto: Henning Iversen